

МИНИСТЕРСТВО НА ВОЙНАТА

ПОВЪРИТЕЛЕНЪ

ПРАВИЛНИКЪ

ЗА

СТАРШИНСТВОТО И ПОВИШЕНИЕТО
НА ОФИЦЕРИТЪ ОТЪ БЪЛГАРСКАТА
ВОЙСКА.

№ 1

СОФИЯ
ГЕОГРАФСКИ ИНСТИТУТЪ
1933.

МИНИСТЪРЪ НА ВОЙНАТА

№ 20

31 януарий 1933 г.

Ст. София

Повѣрителна.

Заповѣдь

Обявявамъ по Военното Вѣдѣство, Височайше одобрения новоизработенъ „Правилникъ за старшинството и повишението на офицеритѣ отъ Българската войска“.

Заповѣдвамъ сѣщия да се вземе за ръководство и изпълнение.

Кисьовъ

Генералъ-Лейтенантъ.

Одобрявамъ

Кисьовъ

Генералъ-Лейтенантъ
Министъръ на Войната

17-и февруари 1933 г.
София.

Правилникъ

За старшинството и повишението на офицеритѣ отъ българската войска.

І. Общи положения.

1. Старшинството на офицеритѣ отъ Българската войска се опредѣля:

- а) Общо за цѣлата армия.
- б) По родове войски и вѣдѣства (служби).
- в) По категории на службата (действителна служба въ армията, въ запасъ на армията и народно опълчение).

- г) По чинъ.
- д) По длѣжность.
- е) По чинъ и длѣжность.

2. Офицеритѣ на действителна служба отъ армията иматъ старшинство по чинъ и длѣжность:

- а) Общо за цѣлата армия.
- б) По родове войски и вѣдѣства (служби).

Офицеритѣ отъ запаса на армията и народното опълчение иматъ старшинство въ своята категория — по чинъ, по родове войски и вѣдѣства.

3. При равни чинове и равни длѣжности, офицеритѣ отъ действителна служба въ армията сѣ по-старши отъ офицеритѣ отъ запаса и народното

опълчение. При същите условия, офицерите от запаса са по-старши от офицерите от народното опълчение.

При равни чинове между офицерите от запаса и народното опълчение, по-старши са тези, които са получили чинът през течение на действителната им служба, от тези, които са били повишени в чина при уволнението им в запаса на армията, или са били повишени, когато са числили вече в запаса и народното опълчение.

4. По категории на службата (действителна служба в армията, запас на армията и народното опълчение), офицерите от всички родове войски и ведомства, в съответните чинове, са по-старши от офицерите от санитарната и ветеринарната служба.

5. Старшинството на длъжностите в разните родове войски и служби се определя според шабелите, като се приравняват към основните длъжности в войската, установени от Дисциплинарния правилник.

6. Старшинството в чин се определя според установената последователност в иерархически ред предвиден в Закона за военните лица и Дисциплинарния правилник.

7. Старшинството в чин и длъжност се определя според продължителността на службата преминава в чина и длъжността.

8. Между офицерите с различни чинове и различни длъжности, старши е този, който има по-горен чин; при еднакви чинове и различни длъжности — този, който има по-горна длъжност; при

еднакви чинове и еднакви длъжности — този, който е повишен по-рано в последния чин или е по-старши по общо старшинство на офицера, когато е станало повишението.

9. Всяка промяна на служебното положение и старшинството на офицера било в чин било в длъжност, по какъвто и да било случай — бойно отличие, висше образование или каквото и да било дадено друго на законно основание старшинство, се определя и одобрява от НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЯ по представен доклад от Министра на Войната. Промената се обявява в Царска заповед, или в заповед на Министра на Войната, основана върху Царски указ, в който се указва и мястото на лицето в списъка на старшинството на офицера според новата промяна. Това старшинство е в сила до тогава, докато някое законно положение не го измени (курсове, неудобстване за по-виoka длъжност и пр.).

10. В всички случаи, когато въз основа на този или други правилници, не може да се определи старшинството на някои офицери или на випуск, а така също при заявени оплаквания от офицери за неправилно определено старшинство, Министра на Войната назначава комисия за разглеждане на въпроса. Решението на комисията се оформява в протокол, който се внася за окончателно разрешение от Висшия военен съвет. Резултата в случай че подлежи на промяна старото положение, за което е взето решение, се внася в доклад за Височайше одобрение, след което се обявява в Царска заповед, въз основа на

която се извършва промѣната по старшинството.

Оплакванията отъ офицеритѣ за неправилно опредѣляне на старшинството се допуска въ срокъ 6 месеца отъ деня, въ който е даденъ поводъ за оплакване. Следъ този срокъ оплаквания не се разглеждатъ и промѣната въ опредѣленото старшинство не се допуска.

II. Старшинство на офицеритѣ отъ действителна служба.

А. Общи наредби.

11. Никой не може да бѣде офицеръ на действителна служба отъ Българската войска, въ мирно време, ако не е свършилъ успѣшно курса на Военното на НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО училище.

Забележка. Запазватъ сѣжитѣ права всичкиѣ офицери отъ действителна служба, заварени отъ настоящия правилникъ, които сж свършили друго нѣкое наше или чуждо военно-учебно заведение, което дава право на повишение въ първи офицерски чинъ и издържали успѣшно изпитъ по програмата на Военното на НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО училище.

12. Повишенитѣ въ първи офицерски чинъ въ продължение на всѣка календарна година съставляватъ единъ випускъ. Офицеритѣ отъ випуска се нареждатъ споредъ датитѣ на повишението имъ въ офицерски чинъ, а за произведенитѣ на една и сѣща дата — споредъ у пѣха за завършване курса на Военното на НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО училище.

13. Випускитѣ се номериратъ по редъ отъ основаването на Военното на НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО училище и носятъ името на календарната

година, презъ която е повишенъ випуска.

При особени случаи, когато повишението на випуска се извърши въ нѣкой исторически день; по случай празнуване на нѣкое историческо събитие; въ мѣстность свързана съ историята и други подобни, тогава освенъ номера и годината на производството на випуска, може да се даде и наименованието, по поводъ на което е повишенъ.

14. Преминаването отъ единъ родъ войска въ другъ, по принципъ не се допуска. Ако се наложи засилване на офицеритѣ отъ единъ родъ войска съ такива отъ другъ — това може да стане следъ преминаване и успѣшно завършване установенъ курсъ, който има за задача да подготви тѣзи офицери за съответния родъ войска. Такива офицери се нареждатъ въ новия имъ родъ войска споредъ общото старшинство на офицеритѣ отъ армията.

Б. Удостояване въ длъжностъ и чинъ.

15. Удостояване за повишение въ длъжностъ на младшитѣ и старши офицерски чинове, до помощникъ-командиръ на полкъ включително, става възъ основа на представленията по иерархически редъ отъ съответнитѣ началници на офицеритѣ. Окончателно разрешение на въпроса обаче зависи отъ Министра на Войната.

Удостояването имъ въ чинъ се извършва, както е указано въ алинея първа, но при изслужване опредѣления най-малкъ срокъ предвиденъ въ Закона за военнитѣ лица.

За удостояване въ длъжностъ командиръ на дружина и приравнена, както и за чинъ майоръ, се

изисква успешно завършване Школата за кандидати-дружинни командири.

16. За длъжност командир на полк, чинът полковник и по-горни, се изисква представление отъ съответните началници и удостоверяване отъ Висшия военен съвет въ съответен съставъ.

17. Удостоверяването за повишение въ длъжност и чин се извършва за цѣлия випускъ, безъ да бъдатъ дѣлени на части, независимо отъ обстоятелството дали има ваканции за цѣлия випускъ или не.

Самото повишение, обаче въ длъжност и чинъ, при липса на достатъчно ваканции, се извършва последователно, като се спазватъ условията предвидени въ точки 19 и 33 отъ този правилникъ.

18. Офицери, които по служебно разпореждане, следватъ разни курсове и висши учебни заведения, запазватъ презъ време следването правата си за удостоверяване по старшинство въ длъжност и чинъ. Съ завършилите висши учебни заведения се постъпва споредъ Правилника за положението и службата на офицеритъ съ висше образование.

В. Повишение на офицеритъ въ длъжностъ.

19. Старшинството на офицеритъ при повишение въ длъжност се счита отъ деня на Царската заповѣдъ, въ която е обявено повишението.

20. Повишението на офицеритъ въ длъжност ротен командиръ, до помощникъ-командиръ на полкъ включително и приравнена, става за всѣки родъ войска и ведомство по отдѣлно, съ последо-

вателностъ споредъ старшинството на офицеритъ отъ рода на войската или ведомството.

21. Удостоверяването за повишение на подполковникитъ въ по-горна длъжност и чинъ се извършва отъ Висшия военен съветъ въз основа на атестациитъ отъ тѣхнитъ началници и тази отъ Школата за кандидати полкови командири по реда указанъ въ чл. 20 отъ този правилникъ.

Съ неудосяването за полкова длъжност подполковници се постъпва съгласно чл. чл. 15 и 51 отъ Закона за военнитъ лица.

22. Повишението въ длъжност командиръ на полкъ и приравнена на офицеритъ съ висше образование се извършва споредъ съответния правилникъ.

23. Повишението въ длъжност командиръ на бригада и приравнена става следъ удостоверяване отъ Висшия военен съветъ по рода на войската (ведомството), споредъ старшинството на офицеритъ отъ всѣки родъ войска (ведомство).

24. Длъжността командиръ на пехотна дивизия, приравненитъ ней длъжности, а така сѣщо и по-горните отъ нея, за които Висшия военен съветъ опредѣли, се считатъ за общо-армейски и се заематъ отъ офицеритъ отъ всички родове войски, съ изключение на флота, авиацията и онѣзи, за които е предвидено отъ Правилника за положението и службата на офицеритъ съ висше образование.

25. Повишението на офицеритъ въ длъжност командиръ на дивизия и приравнена се извършва при следнитъ условия:

а) Да иматъ солидна обща и военна култура-

б) Да познават добре тактиката на разнитъ родове войски, употребяване на спомагателнитъ войски и използването на снабдителнитъ служби.

в) Да сж командували полкъ или бригада въ течение най-малко на две години.

г) Да сж решавали успѣшно тактически задачи съ пехотна дивизия по картата и да е провѣренъ този успѣхъ съ задаване задача за решаване отъ Щаба на Армията.

д) Да сж дали доказателство на достоинство и способностъ въ успѣшно командване на пехотна дивизия на мѣстността.¹⁾

е) Да сж удостоени и избрани отъ Висшия воененъ съветъ.

26. За утвърждаване получилитъ дивизионна длъжностъ и приравнена, презъ течение на втората година отъ изпълнение на длъжността, по докладъ на съответния непосредственъ началникъ се произнася съответния съставъ на Висшия воененъ съветъ. Неутвърденитъ въ длъжностъ се уволняватъ отъ служба. Това се отнася за всички офицери отъ армията — заемащи дивизионна длъжностъ и приравнена — безъ изключение.

27. Повишението въ по-горна длъжностъ отъ командиръ на дивизия става измежду командиритъ на дивизии и приравнени (тачка 26 отъ този правилникъ), изключително по изборъ отъ Висшия воененъ съветъ въ съответенъ съставъ.

28. Министра на Войната решава периодически, за всѣки родъ войска и ведомство въ армията,

какви и колко длъжности се опредѣлятъ отъ ротенъ до бригаденъ командиръ включително и тѣмъ приравнени.

За регулиране взаимното старшинство между офицеритъ отъ разнитъ родове войски и служби Министра на Войната, по докладъ на Началника на Канцеларията, опредѣля длъжноститъ, които могатъ да се заематъ отъ офицери отъ всички родове войски и ведомства.

29. Всѣка открита ваканция за длъжностъ до командиръ на бригада включително, въ който и да било родъ оръжие (ведомство) се заема само отъ офицеръ отъ сѣщия родъ войска, който е удостоенъ и на когото е редъ по старшинството на рода на оръжието, да заема длъжността. Не се взема подъ внимание, че негови другари отъ випуска, отъ другитъ родове войски, които сж по старши отъ него, поради липса на вакантни длъжности въ тѣхния родъ войска (ведомство), не могатъ да бждатъ назначени на такава длъжностъ.

При тѣзи условия, офицеритъ, които макаръ и да сж по старши въ випуска си отъ онѣзи, които сж получили по горна длъжностъ въ другитъ родове войски и ведомства, оставатъ по мѣстата си по общото старшинство и временно до получаване такава длъжностъ сж по младши отъ последнитъ.¹⁾

30. Офицеритъ отъ Генералния щабъ, освенъ предвиденитъ специално за тѣхъ длъжности, когато отговарятъ на условията (чинъ, реда по опредѣленитъ старшинство въ випуска и по ведомството,

1) Министерска заповѣдъ № 198^б — 1928 г.

1) Чл. 47 отъ Дисциплинарния правилникъ.

преминатъ стажъ и други условия предвидени въ Закона за военнитѣ лица и съответнитѣ правилници), може да имъ се възлагатъ длъжности въ всички родове войски и служби въ армията.

Г. Повишение на офицеритѣ въ чинъ.

31. Старшинството на повишенитѣ въ първи офицерски чинъ, въ единъ и същи день, се определя споредъ последователността, въ която сж подредѣни единъ следъ другъ обявенитѣ въ Царската Заповѣдь офицери. Това подреждане се определя и извършва въз основа старшинството на срѣдната бележка, получена въ военно-учебното заведение, което сж свършили подлежащитѣ за повишение въ първи офицерски чинъ.

Офицери, които не сж свършили редовно Военното на НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО училище, срѣдната имъ бележка се допълня, измѣня и определя споредъ специални нареждания за редовното свършване на сжщото училище.

32. Старшинството на офицеритѣ повишени въ по-горенъ еднакъвъ чинъ, въ единъ и същи день, се смѣта споредъ старшинството, което сж имали въ предишния имъ чинъ.

33. Повишението въ чинъ на офицеритѣ съ висше образование се извършва споредъ нарежданията изложени въ този правилникъ и Правилника за положението и службата на офицеритѣ съ висше образование.

34. Старшинството на офицеритѣ въ всѣки следващъ чинъ се счита отъ датата на издаване Царска заповѣдь, въ която е обявено повишението.

35. Повишението въ чинъ поручикъ до подполковникъ включително, се извършва по представление отъ съответнитѣ началници по иерархически редъ, въз основа на добра атестация. Окончателното разрешение на въпроса за повишението зависи отъ Министра на войната.

36. За повишение въ чинъ Полковникъ и Генералъ-Майоръ, освенъ представлението по иерархически редъ въз основа на добра атестация за подполковницитѣ, трѣбва да има и удостояване отъ Висшия воененъ съветъ за съответнитѣ на тѣзи чинове длъжности.

37. Повишението въ по-горни чинове отъ чинъ Генералъ-Майоръ се извършва по Височайше повеление, или по докладъ на Министра на Войната.

38. За повишение въ чинъ капитанъ до полковникъ включително, изисква се офицера да е прослужилъ най-малко половината отъ установения за повишение въ следуюция чинъ срокъ въ строя, т. е. въ командване строева часть. Освенъ това, никой офицеръ, независимо отъ изпълнението и на другитѣ условия, не може да бжде повишенъ въ първи старши офицерски чинъ (Майоръ), ако не е прослужилъ въ нѣкой отъ младшитѣ офицерски чинове поне една година въ пограничната стража. За да получи командване на отдѣлна часть, офицера трѣбва да е билъ поне една година на домашна служба.

Предвидения стажъ за служба въ пограничната стража се отнася само за офицеритѣ отъ пехотата.

39. Всѣки офицерски чинъ въ армията съответствува на известна опредѣлена основна длъжностъ, споредъ предвиденитѣ и установени такива въ Дисциплинарния правилникъ и щатоветѣ за мирно време.

40. Повишението на офицеритѣ въ по-горенъ чинъ въ мирно време, става на ваканция по старшинство, а въ опредѣлени случаи, предвидени въ настоящия правилникъ, и по изборъ.

41. Повишението на офицеритѣ въ чинъ поручикъ и капитанъ, става по реда на общото старшинство придобито отъ Военното на НЕГОВОВЕЛИЧЕСТВО училище, при повишение въ чинъ подпоручикъ, следъ прослужване въ чинъ подпоручикъ не по-малко отъ три години, а въ чинъ поручикъ не по-малко отъ четири години. Повишението въ чинъ капитанъ става на ваканция.

42. Капитанитѣ се повишаватъ въ чинъ майоръ, ако не сж съ висше образование, следъ издържане установения изпитъ по новоопредѣленото старшинство за цѣлия випускъ отъ изпита за старши офицерски чинъ; следъ прослужване въ чинъ капитанъ не по-малко отъ петъ години и ако има ваканция.

43. Майоритѣ се повишаватъ въ чинъ подполковникъ по общото старшинство на випуска и следъ прослужване въ чинъ майоръ не по-малко отъ четири години.

44. Повишението въ чинъ полковникъ става на ваканция, следъ прослужване въ чинъ подполковникъ не по-малко отъ четири години; по реда на старшинството отъ випуска; а така сжщо следъ изпълнение на условията предвидени въ т. 36 отъ този правилникъ.

45. За повишението въ чинъ Генералъ-майоръ е необходимо прослужване въ чинъ полковникъ не по-малко отъ петъ години и заемане съответна на този чинъ длъжностъ — командиръ на дивизия и приравнена.

46. Повишението въ чинъ Генералъ-Лейтенантъ и Генералъ по рода на войската става следъ прослужване най-малко по три години въ всѣки чинъ. Повишаватъ се въ тѣзи чинове само онѣзи офицери, които заематъ по-горна длъжностъ отъ командиръ на дивизия по реда указанъ въ т. 40 отъ този правилникъ.

Д. Положението на неудоенитѣ въ длъжностъ и чинъ офицери.

47. Споредъ Дисциплинарния правилникъ и щатоветѣ всѣка длъжностъ съответствува на опредѣленъ чинъ и обратно, поради това, неудоеностенето за повишение въ длъжностъ лишава неудоеностенето отъ правото за придобиване съответния на длъжността чинъ и неудоеностенето за повишение въ чинъ, неможе да бжде повишенъ въ сжответната на чинътъ длъжностъ.

48. Неудоенитѣ за повишение въ чинъ и длъжностъ офицери ставатъ по-младши отъ удоенитѣ, като се поставятъ на чело на следущитѣ кандидати, запазвайки взаимното си старшинство.

49. Ако нѣкой отъ неудоенитѣ бжде удоенъ при втора оценка—той се поставя по старшинство на лѣвия флангъ на групата, съ която е произведенъ едновременно въ последния чинъ.

Ако има нѣколко такива офицери отъ единъ и сѣщи выпускъ — тѣ запазватъ относителното си старшинство, което сѣ имали преди удостоеніето имъ.

50. За осѣдениѣ, обаче отъ военнитѣ сѣдители сѣ ограничение на правата по служба, времето презъ което трае ограничението се отчита отъ времето прослужено въ чинътъ, считано отъ деня на осѣждането му. Следъ изтичане на наказаніето, тѣ се поставятъ по старшинство на лѣвия флангъ на своя выпускъ, ако следъ свършването на наказаніето имъ не е станала промѣна по отношеніе повишеніето въ длѣжность и чинъ на всичкитѣ имъ другари отъ выпуска. Когато следъ изтичане наказаніето, другаритѣ имъ отъ выпуска сѣ вече повишени, тѣ се поставятъ по старшинство непосредствено предъ подлежащия за повишеніе офицеръ, като по права се приравняватъ съ выпуска на сѣщия офицеръ.

51. Неудостояването въ чинъ и длѣжность на офицеритѣ отъ младшитѣ офицерски чинове (подпоручикъ — капитанъ включително), става по представленіе отъ съответнитѣ начальники по иерархически редъ. Окончателното разрѣшеніе на въпроса по неудостояването зависи отъ Министра на Войната.

Неудостоенитѣ за повишеніе въ длѣжность и чинъ офицери отъ младшитѣ офицерски чинове, се обявяватъ въ Министерска заповѣдь, въ която се упомява датата, отъ която почва да се прилага неудостояването. А въ повѣрителни служебни писма се съобщава на неудостоенитѣ и причинитѣ за обхождането имъ. Всѣки неудостоенъ, по же-

лание, има право, въ двумесеченъ срокъ отъ съобщаването му на служебното пи мо да направи възражения по служебенъ редъ.

52. Неудостояването въ длѣжность и чинъ на старшитѣ офицери (Майоръ — Полковникъ включително) става възъ основа на писмено и мотивирано съ факти донесеніе по служебенъ редъ или по докладъ предъ Висшия воененъ съветъ, възъ основа на писмени или устни сведения.

За неудостоенитѣ за повишеніе въ длѣжность старши офицери трѣбва да има протоколно решение на Висшия воененъ съветъ, съдържаніето на което се съобщава на заинтересованитѣ. Въ срокъ отъ два месеца следъ съобщаването на неудостоенія, последния, по желаніе може да представи писмено по опредѣленія редъ, своитѣ възражения.

53. Неудостояването на командиритѣ на дивизіитѣ и приравнени за повишеніе въ по-горенъ чинъ и длѣжность, се извършва отъ Висшия воененъ съветъ, въ съответенъ съставъ.

54. Неудостояването на инспекционнитѣ начальники и приравнени става по личенъ докладъ на Министра на Войната предъ НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЯ.

Е. Положеніето на офицеритѣ подъ следствие и сѣдъ и наказанитѣ дисциплинарно.

55. Вънъ отъ случайтѣ на опредѣленія редъ въ този правилникъ, за неудостояване на офицери по иерархически редъ, или по решение на Висшия воененъ съветъ, Министра на Войната неудостоява,

или отлага повишението въ длъжностъ и чинъ на офицери, когато сж подведени като обвиняеми по предварително дирене, произвеждано отъ воененъ следователъ; когато сж привлечени като подсждими отъ военнитѣ сждилища и когато сж се провинили или противъ тѣхъ сж заведени преписки отъ важно компрометирующе естество по службата или частния имъ животъ.

56. Възвръщатъ се правата по старшинство въ длъжностъ и чинъ на обвиняемия офицеръ, когато дѣлото му е прекратено отъ сждътъ по липса на престъпно деяние; когато сждътъ е издалъ оправдателна присжда по невмѣнение по недоказаностъ; по извършено деяние незабранено отъ законитѣ подъ страхъ на наказание или, когато заведената противъ офицера преписка е неоснователна.

За всички други случаи Висшия воененъ съветъ решава за възвръщане или не правата по старшинството на офицера, като се вземе предъ видъ, че прекратеното дѣло поради амнистия или давностъ, оправдателна присжда по недоказаностъ и помилване — за деяния отъ немораленъ, позоренъ или користолюбивъ характеръ — немогатъ да послужатъ като мотивъ за възстановяване правата по старшинство.

57. Наказанитѣ дисциплинарно офицери, а така сжщо намиращитѣ се въ продължителенъ отпускъ и отпускъ по болестъ, запазватъ направо правата си за повишение въ длъжностъ и чинъ.

Онѣзи офицери, обаче, които бждатъ лошо атестирани поради непоправимостъ при налагането

имъ постоянно дисциплинарни наказания, се третиратъ на общо основание за неудостояване въ длъжностъ и чинъ.

Ж. Уволнение на офицеритѣ отъ действителна служба.

58. Неудостоенитѣ офицери за повишение въ длъжностъ и чинъ два пжти подъ редъ се увольняватъ отъ служба. По сжщия начинъ се постъпва и съ недопуснатитѣ да следватъ курса на школата за дружинни командири или неуспѣшно свършилитъ го.

Между първото и второто неудостояване трѣбва да има промеждутъкъ около една година.

59. Офицери, недопуснати да следватъ курса на школата за дружинни командири, съ добра атестация, но съ физически недостатѣци, които ги правятъ негодни за строева служба, но годни за нестроева, назначаватъ се на нестроева служба и не оставатъ да дослужатъ, безъ право на повишение въ длъжностъ или чинъ до навършване двадесетъ годишна служба, или до като добиятъ право на пенсия, следъ което се увольняватъ отъ служба въ чинъ майоръ.

Добилитѣ физически недостатѣци въ време на война, или въ мирно време при изпълнение на служебнитѣ си задължения, се назначаватъ на служба каквато могатъ да изпълняватъ.

60. Въ изключителни случаи, когато оставането на офицера въ армията е невъзможно и уволнението му поради стекли се важни обстоятелства е наложително, последния се увольнява отъ служба по докладъ на Министра на Войната, или по ре-

шение на Висшия военен съветъ, ако съвета заседава, безъ да се спазватъ формалноститъ за първо и второ неодостояване.

61. Уволнението на висшитъ офицери на длъжност по горна отъ командиръ на дивизия става по докладъ на Министра на Войната предъ НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЯ.

62. Уволнението отъ служба на висшитъ офицери на длъжностъ командиръ на дивизия и приравнена, а така сжщо на старшитъ офицери става по решение на Висшия военен съветъ въ съответенъ съставъ съ докладъ отъ Министра на Войната до НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЯ.

63. Уволнението на офицеритъ отъ младшитъ офицерски чинове става по решение на Министра на Войната, и съ докладъ отъ сжщия до НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЯ.

64. При увольнението на офицеритъ се спазватъ условията и редътъ предвидени въ правилника за службата и положението на офицеритъ отъ българската войска.

3. Приемане офицеритъ отъ запаса на действителна служба.

64. Уволненитъ отъ действителна служба офицери, могатъ да бждатъ отново приети на служба въ армията, ако не сж престояли следъ изключването имъ отъ частта, управлението, учреждение и заведението, при последното имъ увольнение, по-вече отъ една година въ запаса.

66. Приетитъ отъ ново на служба офицери отъ запаса се поставятъ на лѣвия флангъ на своя выпускъ. Ако бждатъ приети едновременно нѣколко

офицери отъ единъ и сжщи выпускъ, подреждането имъ на лѣвия флангъ става по старшинство, което сж имали при увольнението имъ. Когато бждатъ приемани последователно, старшинството имъ се опредѣля споредъ датата на Царската заповѣдь, съ която е приетъ всѣки отъ тѣхъ.

Въ случай, че офицеритъ отъ негова выпускъ или следващитъ следъ този выпускъ сж получили длъжностъ или чинъ, новоприетия офицеръ се поставя на чело на онѣзи офицери, които не сж получили още длъжностъ или чинъ.

67. Когато приетитъ отъ ново на служба подлежатъ на повишение въ старши офицерски чинъ, ако не сж държали изпитъ, следватъ курса съ онзи выпускъ, който подлежи на изпитъ.

При успѣшно завършване курса и следъ получаване длъжностъ или чинъ, поставятъ се на онова мѣсто, което имъ се пада по балъ въ випуска, къмъ който сж причислени. Ако сж нѣколко човѣка, тѣ се подреждатъ по реда на успѣха. Въ случай на неуспѣшно завършване курса, постѣпва се споредъ Правилника на Школата за кандидатъ дружинни командири и приравнени.

68. Положението на приетитъ отново на служба, випуска на които получава изборни длъжности (полкъ, дивизия и приравнени), се урежда отъ Висшия военен съветъ, споредъ нарежданията на този правилникъ.

69. Офицери, които при увольнението имъ сж били вече повишени въ длъжностъ и чинъ по-голѣми отъ онѣзи, които сж имали останалитъ имъ неповишени другари отъ випуска, при постѣпва-

нето имъ отново на служба, се приематъ съ длъжностъ и чинъ, каквито иматъ другаритѣ имъ отъ випуска, следъ които се подреждатъ на лѣвия флангъ на випуска, споредъ определеното имъ старшинство.

70. Въ изключителни случаи могатъ да бъдатъ приемани отъ запаса висши офицери отново на служба, прекъсвали службата не повече отъ една година, ако отговарятъ на условията за предѣлната възраст, които преди уволнението имъ отъ служба сж били утвърдени въ заемната висша длъжностъ и сж прослужили на действителна служба, не по-малко отъ две години въ генералски чинъ.

Положението на такива офицери въ длъжностъ командиръ на дивизия се опредѣля въ духтъ на този правилникъ, а за по-висока длъжностъ отъ командиръ на дивизия — по Височайше разпореждане.

III. Старшинството на офицеритѣ отъ запаса и народното опълчение.

71. Времето из лужено презъ периодъ на война отъ запасни офицери — били или не на действителна служба — се счита за действителна служба.

72. Офицеритѣ отъ действителна служба се зачисляватъ въ запаса на армията съ Царска заповѣдъ. Причисляването на офицеритѣ отъ запаса въ категорията на народното опълчение става съ Височайшия указъ, приведенъ въ изпълнение съ Министерска заповѣдъ.

73. Старшинството на офицеритѣ отъ категорията на запаса на народното опълчение се смѣта само по чинъ.

74. Следъ уволнението на офицеритѣ въ запаса на армията, старшинството имъ се смѣта споредъ Царската заповѣдъ, въ която е обявено уволнението, като се зачита старшинството, което сж имали въ чина до уволнението имъ.

75. Офицери, които при уволнението имъ въ запаса на армията, или следъ това, сж били повишени въ по-горенъ чинъ, запазватъ този чинъ при постъпването отново на служба, само при условие, че другаритѣ имъ отъ випуска, които сж на действителна служба, сж повишени въ сжщия чинъ, въ противенъ случай тѣ се приематъ на служба съ чина, който сж имали преди уволнението имъ, т-е. съ сжщия чинъ, който иматъ неповишенитѣ имъ другари отъ тѣхния випускъ, и се поставятъ по старшинство следъ тѣхъ, на лѣвия флангъ на випуска.

76. При еднакви чинове на офицеритѣ отъ категорията на запаса, старши сж онѣзи, които иматъ повече прослужено време на действителна служба въ чинтъ, въ който сж били уволнени. По сжщия начинъ се опредѣля и старшинството отъ единъ и сжщи чинъ, между офицеритѣ отъ категорията на народното опълчение.

При назначение, обаче, въ случай на мобилизация, или повикване въ разни случаи се прави подборъ за висшитѣ и старши офицери отъ Щаба на Армията, а за младшитѣ — отъ щаба на дивизионната областъ и съобразно подбора се назнача-

чаватъ на съответни длъжности. При този случай въ единъ и същи чинъ, по старши ще бжде онзи, на когото е повѣрена по-горна длъжностъ.

Подбора за назначението на длъжности се извършва въз основа представленията на съответнитѣ началници, атестация за службата, проявенитѣ способности презъ време на службата, запазени морални и физически сили и др.

77. На офицеритѣ, които при разни случаи едновременно се повишаватъ въ чинъ запасенъ подпоручикъ, се присвоява следното взаимно старшинство.

а) Свърхсрочнослужащи подофицери, повишени въ чинъ запасенъ подпоручикъ при навършване предѣлния срокъ на свърхсрочната служба.

б) Свършилиятъ курса на Военното на НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО училище.

в) Свършилиятъ курса на Школата за запасни подпоручици.

г) Свършилиятъ Школата за запасни подпоручици и следъ това доизслужили въ войсковитѣ части срочната си служба.

д) Свършилиятъ дивизионнитѣ учебни команди.

е) Срочнослужащи издържали изпитъ по програмата на дивизионнитѣ учебни команди.

ж) Свършилиятъ чужди военни училища.

78. Старшинството на всѣки отъ влизачитѣ въ отдѣлнитѣ групи запасни подпоручици, изброени въ т. 82, се смѣта по продължителността на прослужената действителна военна служба.

При еднаква продължителностъ, старшинството имъ се смѣта:

а) По старшинството имъ въ тѣхнитѣ войнишки чинове.

б) По поредното имъ старшинство дадено въ разнитѣ школи, команди, учебни дружини и др.

в) По старшинството въ заповѣдта за повишението имъ въ чинъ запасенъ подпоручикъ.

79. Повишението въ по-горенъ чинъ на всички групи офицери, безъ изключение, указани въ т. 82 отъ този правилникъ се извършва споредъ Правилника за повишение въ по-горенъ чинъ на запаснитѣ офицери отъ Българската войска.

IV. Списъци за старшинството на офицеритѣ.

80. Списъцитѣ на офицеритѣ състоящи на действителна служба, по общо и по рода на оржжито (ведомството) старшинство, съ сведения за службата, семейното положение, провинения и наградитѣ се съставляватъ и водятъ отъ Канцеларията при Министерството на Войната.

81. Списъцитѣ на офицеритѣ отъ запаса и народното опълчение — по отдѣлно за всѣка отъ тѣзи две категории — съ обозначение тѣхното назначение, се съставляватъ и водятъ отъ Щаба на Армията.

82. Списъцитѣ на офицеритѣ отъ действителна служба и уволненитѣ въ запаса, се водятъ споредъ промѣнитѣ въ Царскитѣ заповѣди.

Списъцитѣ на офицеритѣ отъ Народното опълчение се водятъ споредъ променитѣ, обявени въ Министерски заповѣди, въз основа на издаванитѣ Височайши укази.

V. Последни разпореждания.

83. Този правилникъ влиза въ сила следъ удобрието му съ Височашия указъ отъ НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЯ и обявяването му съ Министерска заповѣдь.

Правилника за опредѣляне старшинството на офицеритѣ отъ Българската войска въ мирно време, обявенъ въ Министерска заповѣдь № 54 отъ 8 IV 1925 г. и всички други разпореждания, които противоречатъ на този правилникъ, се отмѣняватъ.

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр.
I. Общи положения	3
II. Старшинство на офицеритѣ отъ действителна служба .	6
а) общи наредби	6
б) удостояване въ длъжностъ и чинъ	7
в) повишение на офицеритѣ въ длъжностъ	8
г) повишение на офицеритѣ въ чинъ	12
д) положението на неустоенитѣ въ длъжностъ и чинъ офицери	15
е) положението на офицеритѣ подъ следствие и сждъ и наказанитѣ дисциплинарно	17
ж) уволнение на офицеритѣ отъ действителна служба	19
з) приемане офицеритѣ отъ запаса на действителна служба	20
III. Старшинството на офицеритѣ отъ запаса и народното опълчение	22
IV. Списъци за старшинството на офицеритѣ	25
V. Последни разпореждания	26